

Til § 20

Det findes hensigtsmæssigt, at nærmere regler for kontoudskrifternes indhold samt om notering af det kontoførende institut fastsættes i form af bekendtgørelse fra industriministeren.

Kapitel 6

Finansiering

Til § 21

Det foreslås, at omkostningerne ved såvel centralens oprettelse som drift skal påhvile dem, der i første række opnår økonomiske fordele ved centralen, d. v. s. de myndigheder, institutter og selskaber, der udsteder fondsaktiver, og de kontoførende institutter.

De nærmere regler om udgiftsfordelingen skal fastsættes i vedtægterne, som skal godkendes af industriministeren efter forslaget § 2. Dette muliggør en ændring af fordelingsnøglen, såfremt de erfaringer, som indhøstes under driften, taler for en anden fordelingsnøgle end den, der var forudsat ved etableringen af værdipapircentralen.

Obligationsudvalget gik principielt ind for en udgiftsfordeling imellem emissionssiden og afviklingssiden i forholdet 1 til 1. For emissionssidens vedkommende påregnedes, at realkreditinstitutter og andre obligationsudstedende institutter og myndigheder, herunder staten, samt aktieselskaber indbyrdes ville fordele deres omkostninger efter cirkulerende mængder, og at de kontoførende institutter for afviklingssidens vedkommende ville fordele deres omkostninger efter antallet af afviklingsforretninger.

Disse principper bør fortsat lægges til grund for fordelingsnøglen i det omfang, det er foreneligt med forslaget decentraliserede struktur.

Såfremt værdipapircentralen udfører særlige opgaver, bør den kunne kræve vederlag herfor. Det er ikke tanken, at periodiske kontoudskrifter efter § 18 eller meddelelser efter § 10 kan danne grundlag for sådanne krav. Derimod kan der blive tale om gebyr for opgaver, der udføres for Danmarks Statistik, jfr. lovforslagets § 32, stk. 2, eller gebyr fra »storkunderne« for udnyttelse af spørgegadgangen efter § 19, stk. 2.

Til § 22

Værdipapircentralens årsregnskab skal som i aktieselskaber underskrives af bestyrelsen og direktionen.

Da værdipapircentralen ikke har en generalforsamling, der kan vælge en revisor til at revidere årsregnskabet, foreslås det at lade fondsborstilsynet udpege en statsautoriseret revisor efter indstilling fra bestyrelsen. Herved undgås, at revisor udpeges af den ledelse, hvis regnskabsaflæggelse er genstand for revision.

Kapitel 7

Klage over registrering

Til § 23

Registrering i værdipapircentralen eller afslag herpå vil efter § 8 ff. i et vist omfang indebære afgørelser af juridisk karakter, eksempelvis om en registreringsanmodning skal efterkommes eller afvises, eller om registrering skal ske med frist eller anmærkning. Der vil kunne forekomme tvister om sådanne registreringsmæssige spørgsmål, som bør kunne efterprøves hurtigt på samme måde, som det er tilfældet med tinglysningsdommere eller skibsregistrators afgørelser. En sådan adgang til hurtig efterprøvelse ved en uafhængig instans er ikke mindst påkrævet, fordi lovforslaget bygger på en decentraliseret struktur, hvor afgørelsen som regel træffes i det enkelte kontoførende institut, herunder i dettes filialer.

Det foreslås derfor, at der i værdipapircentralen oprettes en særskilt klageafdeling, der kan muliggøre en hurtig efterprøvelse af sådanne tvister. Det bemærkes, at klageafdelingens afgørelse alene fastslår, om den stedfundne registrering eller anden beslutning vedrørende registrering har været berettiget eller ikke på det i sagen foreliggende grundlag. Klageafdelingen skal kun tage stilling til, om en ret, der begæres registreret, eller som påstås at være til hinder for registreringen, faktisk består, i det omfang det er nødvendigt for at tage stilling til den påklagede afgørelse.

Ifølge stk. 1, 2. pkt., kan krav om erstatning fra værdipapircentralen ikke indbringes for klageafdelingen. Alle erstatningsspørgsmål henhører således under de almindelige domstole. Dette svarer til, hvad der gælder efter tinglysningslovens § 30 og skibsregistreringslovens § 55.

Det følger af § 23, sammenholdt med § 2, at afgørelser om registrering af rettigheder i værdipapircentralen ikke kan indbringes for industriministeren eller anden administrativ instans. Det følger endvidere af § 25, stk. 2, at sådan sag ikke kan indbringes for domstolene uden i form af kære af klageafdelingens afgørelse.

Bestemmelserne i stk. 3–6 giver nærmere regler om sagsbehandlingen i klageafdelingen og om